

”Hvad er det for nogle underlige prikker, du har i ansigtet?”

Overrasket drejede hun blikket fra det forbipasserende landskab bag glasruden mod drengens undrende øjne.

”Uh.. øh... hvad sagde du?”

”Hvorfor har du prikker i ansigtet, sagde jeg.”

”Det..” mumlede hun og løftede uvilkårligt et par fingre mod panden, hvor den konstante gene blev lidt stærkere af hendes berøring, ”Det.. er sådan noget man får, når man bliver ældre.

Drengen så forskrækket ud.

”Virk’lig?” udbrød han, og lod den røde mund stå åben af ren forbavselse, indtil bussen ramte et vejbump og hoppede hen over asfalten.

”Får jeg så også sådan nogle.. hvad hedder de?”

”Øh. Det er lidt forskelligt. Nogle kalder dem akne.. eller urenheder. Men det hedder vist bare bumser.” Hun kastede et stjalent blik mod de lysende røde bogstaver forrest i vognen – skulle hun ikke snart af? Hun ville rejse sig, da drengen kravlede op på sædet ved siden af hende.

”Nå, O.K. Men får jeg også sådan nogle?”

”Ja. Medmindre du er meget heldig.”

Han stak et par fingre i munden og stirrede kortvarigt ud i luften, som overvejede han noget meget vigtigt.

”Er du ikke sammen med din mor eller far eller noget?” spurgte hun. Hendes stoppested nærmede sig hurtigt, men drengen kiggede bare på hende, som om han ikke forstod spørgsmålet.

”Hvor skal du hen?” forsøgte hun.

”Jeg skal til månen!”

”Hvad?”

”Til månen!” gentog han, ”Er du døv, eller hvad? Du hører altså ikk’ særlig godt!”

”Jamen...” begyndte hun. Hendes stoppested fløj forbi vinduet og forsvandt ud af hendes synsvidde, ”Til månen?”

”Ja. For dér bor mormor. Først sov hun en masse, og så sagde mor, at hun var taget til månen for at bo.”

”Øh..” hun rynkede overvejende brynene og så henkastet ud af vinduet. ”Du kan da ikke komme med bussen til månen.”

”Jojo,” svarede drengen, og så var der ikke mere at sige om dét. ”Du ligner lidt mormor. Hun havde også prikker i ansigtet, bare brune i stedet for røde. Du burde komme med og møde hende.”

Hun tøvede lidt og mærkede sine kinder flamme op og blive røde. Drengen smilede med både sin mund og blå øjne.

”Okay, det kan jeg godt.”